Lietas Nr. A420758710
Lietas arhīva Nr. AA43-0191-14/19

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 17.jūlijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājaK.Krastiņa,

tiesneses I.Kaļiņina un L.Vīnkalna,

piedaloties pieteicējas SIA „Energoparks" pārstāvim /pers. A/ un pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Ojāram Ozoliņam, un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim Edgaram Hercenbergam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Energoparks" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 24.augusta lēmuma Nr.22.4.1/43659 atcelšanu daļā, sakarā ar SIA „Energoparks" un Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 24.aprīļa spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļa no 2010.gada 1.marta līdz 2010.gada 29.maijam veica SIA „Energoparks" (turpmāk – pieteicēja) vienkāršo pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) auditu par 2008. un 2009.gadu. Pamatojoties uz audita pārskatu Nr.23.4/671, ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Kurzemes kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 29.maija lēmumu Nr.23.4/661 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināts PVN par 2008.gada janvāri, februāri un 2009.gada septembri Ls 1738,91, soda nauda Ls 858,12 un nokavējuma nauda Ls 610,78, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais PVN 2008.gada janvārī, novembrī un 2009.gada jūnijā, oktobrī par Ls 485,12 un aprēķināta soda nauda Ls 201,05.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

[2] Ar VID ģenerāldirektora v.i. 2010.gada 24.augusta lēmumu Nr.22.4.1/43659 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] 2010.gada 27.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā (izņemot par iegādātajām ozola detaļām). Pieteikums pamatots šādi.

[3.1] VID balstījies uz apstākli, ka SIA „Ribera" valdes locekle un vienīgā īpašniece /pers. M/darījumu veikšanas laikā neatradās Latvijā un tāpēc viņa nevarēja parakstīt konkrētās preču pavadzīmes rēķinus (turpmāk – PPR) par preču izsniegšanu un uzrādīto preci izsniegt.

Taču šķeldas iegādei no SIA „Ribera" jau 2007.gada 1.oktobrī noslēgts preces pirkuma līgums Nr.1-07, kura darbības termiņš noteikts līdz 2008.gada 31.martam, ko VID apstiprināja arī SIA „Ribera" prokūrists /pers. B/. Atbilstoši līguma nosacījumiem šķeldas piegāde veikta 2008.gada 7.janvārī (PPR ACS 149126) un 2008.gada 4.februārī (PPR ACS 149139). PPR noformētas atbilstoši normatīvo aktu prasībām, ko VID nenoliedz. Samaksu pieteicēja veikusi uz līgumā un PPR norādīto SIA „Ribera" norēķinu kontu UKIO Banko Klaipedos filialas, UKIOLT2X, LT267010800009603905. No SIA „Ribera" iegādāto šķeldu pieteicēja tālāk pārdeva SIA „Silavkrasti", izrakstot pavadzīmes ACB 562804 (2008.gada 7.janvāra) un ACB 562827 (2008.gada 4.februāra), kā rezultātā gūta peļņa Ls 348,57 apmērā.

Normatīvie akti neparedz, ka preču izsniegšanas un saņemšanas brīdī jāpiedalās uzņēmuma vadībai vai personai, kas paraksta PPR.

[3.2] Darbinieku lietojamā sanmezglā un koridorā izlietotās flīzes un durvju bloki, kā arī atpūtas zonā novietotais dārza šūpuļdīvāns uzlabo darbavietu un apstākļus, nodrošina tās atbilstību higiēnas un sanitārajām normām. Tādā veidā tiek veicināta darbinieku pašatdeve, kas tieši saistīta ar saimniecisko darbību (ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanu).

[4] Paskaidrojumos Administratīvajai rajona tiesai atbildētājs norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[4.1] Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – PMLP) informācija apstiprina, ka SIA „Ribera" amatpersona /pers. M/, kura PPR ACS Nr.149126 no 2008.gada 7.janvāra un ACS Nr.149139 no 2008.gada 4.februāra norādīta kā šķeldas izsniedzēja, neatradās Latvijā un tādēļ nevarēja izsniegt preci PPR norādītajā vietā /adrese A/. Apstāklis, ka /pers. B/ apstiprina līguma slēgšanu, nepierāda preces izsniegšanu PPR norādītajā vietā. /pers. B/ 2010.gada 14.maija paskaidrojumos VID norāda, ka darījumu, iespējams, veica /pers. M/, kas ir pretēji saņemtajai PMLP informācijai.

[4.2] Pieteicējas apgalvojums, ka VID nenoliedz PPR atbilstību Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumu Nr.1038 „Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtiem numuriem" (turpmāk – Noteikumi Nr.1038) prasībām, neatbilst patiesībai, jo Lēmumā norādīts, ka PPR citastarp neatbilst Noteikumu Nr.1038 7.punktā noteiktajai prasībai norādīt atbildīgo personu par preču izsniegšanu.

[4.3] Pieteikumā norādītie apstākļi, ka pieteicēja veica samaksu par šķeldas piegādi, pārdeva šķeldu tālāk un guva peļņu, neatspēko apstākli, ka /pers. M/nevarēja izsniegt preci.

[4.4] Pieteicējas apgalvojums, ka tā iegādājās preci (flīzes, durvju blokus un dārza šūpuļdīvānu), lai veicinātu darbinieku pašatdevi, ir nepamatots. Minētās preces izmantotas dzīvojamās ēkas remontam un iekārtošanai, nevis saistībā ar pieteicējas saimniecisko darbību. 2010.gada 7.maija apsekošanas aktā Nr.59 konstatēts, ka pieteicējai juridiskajā adresē /adrese/ lietošanā nodotā biroja telpa faktiski atrodas dzīvojamā ēkā, šī biroja telpa nav norobežota no kopējās dzīvojamās telpas un ir koplietošanai ar mājas īpašnieci /pers. C/. VID nekonstatēja norādes par komercsabiedrības atrašanos ēkā, kā arī adresē atrodas pieteicējas vienīgā dalībnieka un amatpersonas /pers. A/ deklarētā dzīvesvieta.

Pieteicējas apgalvojumi par preces izmantošanas vietu ir pretrunīgi, proti, audita laikā 2007.gada 7.maijā /pers. A/ paskaidroja, ka durvju bloki izmantoti verandas apdarei un flīzes izmantotas ieejas apdarei, bet apstrīdēšanas iesniegumā norādīts, ka durvju bloki un flīzes izmantotas darbinieku sanitārajā mezglā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 24.aprīļa spriedumu pieteikums apmierinātsdaļēji: Lēmums atcelts daļā par pieteicējai samazināto no budžeta atmaksājamo PVN summu Ls 123,61 apmērā un par aprēķināto soda naudu no samazinātās budžeta atmaksājamās nodokļu summas Ls 37,08 apmērā, pieteikums pārējā daļā noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētiem apsvērumiem.

[5.1] Lietā pastāv strīds par to, vai: 1) VID pamatoti apšaubījis pieteicējas darījumu esamību ar SIA „Ribera"; 2) pieteicēja no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" un SIA „Laimdotas" iegādātās preces izmantojusi savas saimnieciskās darbības nodrošināšanai; 3) VID pamatoti aprēķinājis pieteicējai papildu nomaksai budžetā PVN un ar to saistīto soda naudu un nokavējuma naudu, kā arī samazinājis no budžeta atmaksājamo PVN un aprēķinājis soda naudu.

Tiesai pārbaudīja, vai ir izpildīti visi priekšnoteikumi, lai pieteicējai rastos tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu par darījumiem ar SIA „Ribera", SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" un SIA „Laimdotas".

[5.2] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu priekšnodokli persona drīkst atskaitīt pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas vai – preču piegādes darījumos – pēc nodokļu rēķina un preču saņemšanas.

Kā atzīts tiesu praksē, priekšnodokli no budžetā maksājamās summas apliekamā persona var atskaitīt, pastāvot šādiem priekšnosacījumiem: 1) persona ir reģistrēta dienestā kā ar PVN apliekamā persona; 2) tā saņēmusi preci un atbilstošu nodokļu rēķinu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta dienestā; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums.

Ja kaut viens no minētiem priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli.

Tiesības atskaitīt priekšnodokli izmantojamas tikai tādā gadījumā, ja darījumu apliecinošos dokumentos, tostarp nodokļu rēķinā, norādītās ziņas attiecībā uz darījuma dalībniekiem, darījuma priekšmetu un darījuma nosacījumiem atbilst faktiskam darījumam un ir ievēroti visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi.

Ja darījums faktiski nav noticis (nav noticis ar nodokļa rēķinā norādīto ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu), tad nepastāv visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā noteiktie priekšnodokļa atskaitīšanas priekšnoteikumi un priekšnodokli līdz ar to nevar atskaitīt.

[5.3] Tiesa konstatēja, ka pieteicēja saistībā ar SIA „Ribera" vārdā izrakstītajiem PPR par šķeldas piegādi 2008.gada janvārī priekšnodoklī atskaitījusi PVN Ls 743,04 apmērā, savukārt 2008.gada februārī – PVN Ls 1216,73 apmērā.

Pieteicēja darījumu esamību ar SIA „Ribera" pamatoja ar SIA „Ribera" vārdā 2008.gada 7.janvārī izrakstīto PPR ACS Nr.149126 (darījums Ls 4871,04 vērtībā, t.sk. PVN 18 % Ls 743,04) un 2008.gada 4.februārī izrakstīto PPR ACS Nr.149139 (darījums Ls 7976,33 vērtībā, t.sk. PVN 18 % Ls 1216,73), un 2007.gada 1.oktobra preces pirkuma līgumu Nr.1-07.

SIA „Ribera" vārdā noformētajās PPR kā atbildīgā persona par preču izsniegšanu norādīta /pers. M/, savukārt kā preču saņēmējs norādīts /pers. A/, preču izsniegšanas un piegādes adrese norādīta /adrese A/.

2007.gada 1.oktobrī starp SIA „Ģīti Prim" (pieteicējas iepriekšējais nosaukums; pircējs) un SIA „Ribera" (pārdevējs) noslēgts preces pirkuma līgums Nr.1-07, saskaņā ar kuru pārdevējs pārdod un pircējs pērk šķeldu, abām pusēm mutiski vienojoties par beramo kubikmetru daudzumu. Līgums stājas spēkā no tā parakstīšanas brīža un darbojas līdz 2008.gada 31.martam.

Pieteicējas pilnvarotā persona /pers. D/2010.gada 22.martā VID sniedzis paskaidrojumu, kurā norādījis, ka pieteicējai nav līguma par teritorijas izmantošanu adresē /adrese A/. Minētajā adresē saskaņā ar SIA „Ribera" noformēto pavadzīmi atradās nopirktā šķelda. SIA Rlbera pārstāve /pers. M/ esot samaklējusi pa telefonu, lietas 80.lapa

Pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ 2010.gada 7.maijā VID sniedzis paskaidrojumu, kurā norādījis, ka, atsaucoties uz sludinājumu, veikti divi darījumi un viņš kontaktējies ar vīrieti, par kura personību nav pārliecinājies.

/pers. B/ (SIA „Ribera" valdes loceklis no 2006.gada 31.maija līdz 2007.gada 22.jūnijam un prokūrists no 2007.gada 22.jūnija līdz 2009.gada 17.februārim) 2010.gada 14.maijā VID sniedzis paskaidrojumu, kurā norādījis, ka noslēdzis pirkuma līgumu ar pieteicēju, bet darījums aizkavējās un to, iespējams, veica /pers. M/.

VID neatzina pieteicējas darījumu ar SIA „Ribera" esamību, jo PPR norādītajā preču izsniegšanas un piegādes adresē /adrese A/ pēc VID rīcībā esošās informācijas nav reģistrēta ne SIA „Ribera", ne pieteicējas struktūrvienība.

SIA „Ribera" vienīgās dalībnieces un valdes locekles /pers. M/ deklarētā dzīvesvieta ir /adrese B/. /pers. M/ uzturēšanās un darba atļauju PMLP nav saņēmusi, kā arī saskaņā ar Valsts robežsardzes robežkontroles informāciju pēc 2007.gada 1.marta robežu nav šķērsojusi, ka ieraksti par Krievijas Federācijas pilsoni /pers. M/ laika periodā no 2007.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 14.aprīlim nav veikti. Tādējādi nav gūts apstiprinājums, ka SIA „Ribera" vārdā izrakstītajās PPR norādītajā laikā /pers. M/ atradās Latvijā un varēja parakstīt pavadzīmes un izsniegt tajās minēto preci.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus attiecībā uz darījumiem ar SIA ,,Ribera", tiesa atzina, ka VID pamatoti ir secinājis, ka darījumu faktiskā esamība nav pierādīta.

Lai rastos tiesības atskaitīt priekšnodokli, jākonstatē, ka pavadzīmēs norādītā prece reāli saņemta no pavadzīmēs norādītās personas, proti, SIA „Ribera" .

2007.gada 1.oktobra preces pirkuma līgumā Nr.1-07 nav norādīts, kāda amatpersona līguma slēgšanas brīdī pārstāv SIA „Ribera". Pie SIA „Ribera" rekvizītiem ir neatšifrēts paraksts, kādēļ nav iespējams secināt, ka līgums tiešām ir noslēgts ar SIA „Ribera".

Tiesas ieskatā pieteicējai, slēdzot darījumu savas saimnieciskās darbības ietvaros, ir jāpārliecinās par darījuma partneri un sagatavotā līguma kvalitāti. Taču minētie trūkumi līgumā kopsakarā ar /pers. B/ VID sniegtajiem paskaidrojumiem varētu tikt atzīti par nebūtiskiem, ja preces pirkšanas faktu viennozīmīgi apliecinātu 2008.gada 7.janvāra u n 2008.gada 4.februāra PPR. Tomēr arī minētās PPR neapliecina darījumu faktisko esamību, proti, ka prece – šķelda – nopirkta tieši no SIA „Ribera".

Saskaņā ar Noteikumu Nr.1038 (*redakcijā, kas bija spēkā PPR izrakstīšanas dienā*) 9.13.punktu pavadzīmē citastarp jānorāda par pavadzīmes noformēšanu un preču izsniegšanu atbildīgās personas vārds, uzvārds, paraksts un preču izsniegšanas datums. Kā redzams no konkrētajām PPR, kā preces izsniedzēja ir norādīta /pers. M/. No PPR arī secināms, ka PPR izrakstītas attiecīgi 2008.gada 7.janvārī un 2008.gada 4.februārī, proti, tajās pašās dienās, kad prece izsniegta. Līdz ar to no PPR satura viennozīmīgi secināms, ka preci attiecīgajos datumos izsniegusi /pers. M/. Tomēr lietā esošie pierādījumi (informācija no Vienotās vīzu informācijas sistēmas) apliecina, ka /pers. M/ attiecīgajos datumos Latvijas Republikā nav bijusi un minētās PPR parakstīt un preci izsniegt nevarēja.

Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis /pers. A/ paskaidroja, ka PPR parakstīšanai saņēmis no vīrieša – šofera, kas šķeldu atvedis. Šķelda vesta vairākās reizēs un bērta kaudzē, tad, kad kaudzē bijis PPR norādītais daudzums, arī PPR parakstīta.

Ņemot vērā konstatēto, ka PPR norādīta amatpersona, kuras vārdā PPR parakstīta (/pers. M/), reāli PPR parakstīt nevarēja, konkrētie PPR nav atzīstami par tiesiskiem dokumentiem; šādi prettiesiski dokumenti nevar būt par pamatu priekšnodokļa atskaitīšanai.

Tā kā konstatēts, ka preci nav piegādājusi PPR norādītā ar PVN apliekamā persona, VID nebija pamata pārbaudīt pārējo priekšnoteikumu esamību.

Pieteicējas norādītais šķeldas tālākpārdošanas fakts SIA „Silavkrasti" nevar pierādīt to, ka šķelda iegādāta no SIA „Ribera".

[5.4] Attiecībā uz pieteicējas iegādātajām precēm no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" un SIA „Laimdotas", tiesa konstatēja, ka pieteicēja 2008.gada novembrī un 2009.gada maijā, jūnijā un septembrī grāmatvedības uzskaitē iegrāmatojusi sekojošus materiālus un inventāru:

1) no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" saskaņā ar 2008.gada 7.novembra pavadzīmi sērija AEB Nr.513706 saņemtās flīzes Nogal4,2 m^2 Ls 34,04 vērtībā, PVN 18 % Ls 8,11;

2) no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" saskaņā ar 2009.gada 29.maija rēķinu Nr.131652 saņemto dārza šūpuļdīvānu CanadaLs 129,75 vērtībā, PVN 18 % Ls 27,25;

3) no SIA „Laimdotas" saskaņā ar 2009.gada 15.jūnija pavadzīmi sērija AEU Nr.215450 saņemtās preces (stikla paketes un durvju blokus) Ls 550 vērtībā, PVN 18 % Ls 115,5.

2010.gada 7.maijā VID veica pieteicējas juridiskās adreses /adrese/ apsekošanu, kuras laikā konstatēja, ka pieteicējas birojs atrodas dzīvojamajā ēkā, nav norobežots no kopējās dzīvojamās platības un ir koplietošanā ar mājas īpašnieci /pers. C/.

2008.gada 1.oktobrī pieteicēja ar mājas īpašnieci /pers. C/ noslēgusi telpu lietošanas līgumu, saskaņā ar kura 1.1. un 3.1.punktu pieteicēja pieņem bezatlīdzības lietošanā biroja telpu, kura izmantojama tikai biroja vajadzībām.

VID sniegtajā paskaidrojumā pieteicējas valdes loceklis /pers. A/ norādījis, ka flīzes izlietotas ieejas apdarei, šūpuļdīvāns atrodas pie mājas, durvju bloki un stikla paketes izmantotas verandas telpai.

VID ierobežoja pieteicējas tiesības atskaitīti priekšnodokli par no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" un SIA „Laimdotas" iegādātajām precēm, jo dārza šūpuļdīvāns atrodas pie dzīvojamās mājas, biroja telpas nav norobežotas no kopējās dzīvojamās platības un ir koplietošanā ar ēkas saimnieci. Auditā konstatēts, ka pieteicēja iegādātās preces nav izmantojusi saimnieciskās darbības un ar PVN apliekamu darījumu nodrošināšanai.

Tiesa konstatēja, ka saskaņā ar 2008.gada 1.oktobra telpu lietošanas līgumu /pers. C/ nodod pieteicējai bezatlīdzības lietošanā biroja telpu ēkā /Nosaukums/izmantošanai biroja vajadzībām līdz 2018.gada 1.oktobrim. Minētajā adresē, kur atrodas pieteicējas biroja telpas, ir arī pieteicējas vienīgā dalībnieka un amatpersonas deklarētā dzīvesvieta. Tas, ka /pers. A/ darbavietu ir iekārtojis savā dzīvesvietā, tiesas ieskatā ir pieļaujami.

Kā redzams no lietā esošajām fotogrāfijām un pieteicēja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, pieteicējas biroja telpa, kurā tiek pieņemti klienti, atrodas viendzīvokļa ēkā. No lietā esošās fotogrāfijas (*lietas 107.lapa*) redzams, ka ēkai ir divas ieejas. Pieteicēja pārstāvis paskaidroja, ka klienti izmanto ieeju ar verandu, kas atrodas fotogrāfijā pa labi. Šajā verandā ir izliktas arī no SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" saskaņā ar 2008.gada 7.novembra pavadzīmi sērija AEB Nr.513706 iegādātās flīzes Nogal4,2 m^2.

No pieteicējas pārstāvja paskaidrojumiem secināms, ka pa šo ieeju klienti un darbinieki ierodas pie /pers. A/ darba jautājumos. Sākotnēji /pers. A/ 2010.gada 7.maija paskaidrojumos norādījis, ka konkrētās flīzes izmantotas ieejas apdarei. Vizuāli fotogrāfijā aplūkojot verandas lielumu, tiesa uzskatījusi par ticamu, ka konkrētā veranda ir aptuveni 4,2 m^2 liela, kas atbilst iegādāto flīžu daudzumam.

Pieteikumā norādīts, ka flīzes izmantotas arī sanitārajā mezglā. Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka reāli toreiz flīzes liktas gan verandā, gan sanitārajā mezglā, tagad esot grūti atcerēties. Tiesa secinājusi, ka audita laikā pieteicējas pārstāvis norādījis, ka flīzes izmantotas ieejas apdarei. Tā kā norādītais iegādātais flīžu daudzums vizuāli atbilst verandas lielumam, tad tiesa secinājusi, ka pieteicējs arī sākotnēji vēlējies atskaitīt priekšnodokli tikai par verandā izliktajām flīzēm, nevis papildus vēl par sanitārajā mezglā izvietotajām flīzēm.

Lietā nav strīda, ka pieteicēja veic saimniecisko darbību un ka tās juridiskā adrese un /pers. A/ darbavieta ir konkrētajā adresē. Kā redzams no VID pārbaudīto pieteicējas iegādāto preču klāsta, kas apkopots tabulā, tabulas 5.punktā norādīta prece „apdares dēļi". Minētie apdares dēļi, kā paskaidrojis pieteicēja pārstāvis, izmantoti ieejas apdarei. Šo preci VID atzinis kā izmantotu saimnieciskās darbības nodrošināšanai un atļāvis pieteicējai atskaitīt priekšnodoklī samaksāto PVN. Tā kā minētie apdares dēļi izmantoti tajā pašā verandā, kur flīzes, nav saprotams, kāpēc apdares dēļus VID uzskatījis par izmantotiem saimnieciskajai darbībai, bet flīzes nav. Tiesas ieskatā, ja minētā telpa tiek izmantota, lai caur to pieteicējas klienti un apmeklētāji nokļūtu /pers. A/ darba telpā (birojā), ir pamats atzīt, ka tā ir izmantojama saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Flīžu izlikšana verandā, caur kuru pieteicējas klienti ierodas, lai apspriestu ar uzņēmējdarbību saistītus jautājumus, ir vērsta uz pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanu. Turklāt vēl ņemot vērā, ka VID atzinis, ka apdares dēļi, kas izmantoti šīs pašas verandas sienu apdarei, ir izmantoti saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka VID nepamatoti ir uzskatījis, ka flīzes nav izmantotas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

[5.5] Attiecībā uz šūpuļdīvānu, kas atrodas pie ēkas, kurā ir pieteicējas biroja telpas, tiesa nav konstatējusi pierādījumus, ka tas varētu tik izmantots saimnieciskās darbības nodrošināšanai. Tas neatrodas pieteicējas biroja telpās, turklāt reāla tā izmantošana iespējama tikai vasaras sezonā. Pieteicējas pārstāvji arī tiesas sēdēs nevarēja minēt nevienu konkrētu piemēru, kā šūpuļdīvāns varētu tikt attiecināts uz pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanu. Tiesa secinājusi, ka šūpuļdīvāns uzskatāms par iegādātu /pers. A/ personīgajām vajadzībām.

Līdz ar to attiecībā uz šūpuļdīvānu tiesa atzinusi, ka nav pierādīta tā izmantošana pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

[5.6] No SIA „Laimdotas" saskaņā ar 2009.gada 15.jūnija pavadzīmi sērija AEU Nr.215450 iegādātās preces (stikla paketes un durvju bloki) izmantoti jau minētās verandas ieejai. Tiesa uzskatījusi, ka tās jau minētie argumenti [5.5] ir attiecināmi arī uz verandas ieejas durvīm, līdz ar to arī verandas ieejai izmantotie durvju bloki un stikla paketes ir uzskatāmas par izmantotām pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

[5.7] Pārbaudot Sākotnējā lēmuma 2.punktu par samazināto no budžeta atmaksājamo nodokļu summu un ņemot vērā, ka tiesa atzina, ka flīzes, stikla paketes un durvju bloki ir izmantoti pieteicējas saimnieciskās darbības nodrošināšanai, tiesa secināja, ka samazinātā no budžeta atmaksājamā PVN summa par 2008.gada novembri ir samazināma par Ls 8,11 (SIA „Būvmateriālu apgādes serviss" 2008.gada 7.novembra pavadzīme sērija AEB Nr.513706 (flīzes)) un par 2009.gada jūniju par Ls 115,50 (SIA „Laimdotas" 2009.gada 15.jūnija pavadzīme sērija AEU Nr.215450 (stikla paketes un durvju bloki)). Tādējādi samazinātā no budžeta atmaksājamā nodokļu summa ir Ls 361,51 (Ls 485,12 – Ls 8,11 – Ls 115,50). Līdz ar to Lēmums ir atceļams daļā par samazināto no budžeta atmaksājamo nodokļa summu Ls 123,61 apmērā (Ls 485,12 – Ls 361,51).

Samazināma līdz ar to ir arī aprēķinātā soda nauda kopā par Ls 37,08 (Ls 8,11 x 30 % = Ls 2,43 un Ls 115,50 x 30 % = Ls 34,65).

Tādējādi Lēmums ir atceļams daļā par aprēķināto soda naudu Ls 37,08 apmērā.

Pārējā Lēmuma daļā soda nauda un nokavējuma nauda aprēķināta atbilstoši likumā „Par nodokļiem un nodevām" noteiktajam apmēram.

[6] Pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 24.aprīļa spriedumu daļā, ar kuru atstāts spēkā Lēmums daļā par darījumu ar SIA „Ribera". Tajā norādīts, ka apstrīdētajā darījumā ievēroti visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi. Tiesā noskaidrots un atzīts, ka darījums par šķeldas piegādi ir reāli noticis, apšaubīta tikai /pers. M/ iespēja parakstīt PPR Latvijā.

[7] Atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 24.aprīļa spriedumu daļā, ar kuru atcelts Lēmums daļā par pieteicējai samazināto no budžeta atmaksājamo nodokļa summu Ls 123,61 apmērā un par aprēķināto soda naudu no samazinātās budžeta atmaksājamās nodokļu summas Ls 37,08 apmērā.

Apelācijas sūdzībā, pamatojoties uz Lēmumā minētiem argumentiem, norādīts, ka tiesa nepareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un tajā esošos pierādījumus.

Apšaubāms, ka uzņēmuma biroja telpās auditējamajā periodā uzturējās darbinieki, jo pieteicējas galvenais darbības veids ir mežizstrāde, mežkopība u.c. mežsaimniecības darbības, no 2009.gada 27.janvāra uzņēmumam reģistrēta struktūrvienība „Šķeldas laukums" un no 2009.gada 13.maija – „Noliktava". Uzņēmumā 2008.gadā nodarbināti tikai 2 – 4 darbinieki un 2009.gadā – 4 – 7 darbinieki, t.sk. uzņēmuma valdes loceklis /pers. A/. Ievērojot minētos pieteicējas darbības veidus, apšaubāms, ka pieteicējas klienti regulāri apmeklēja uzņēmuma biroja telpas.

Pieteicējas apgalvojumi par preces izmantošanas vietu ir savstarpēji pretrunīgi.

[8] Paskaidrojumos Administratīvajai apgabaltiesai atbildētājs norāda, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir noraidāma. Uzskata, ka attiecībā uz pieteikumu noraidītajā daļā tiesa ir objektīvi noskaidrojusi lietas apstākļus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par pierādījumiem lietas izspriešanai atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav noskaidrojusi objektīvo patiesību lietā.

[9] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvji uzturēja pieteikumu un savu apelācijas sūdzību uz tajos minētajiem motīviem, iestādes apelācijas sūdzību neatzina.

VID pārstāvis uzturēja VID apelācijas sūdzību, pieteikumu un pieteicēja apelācijas sūdzību neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos minētajiem motīviem.

Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. E/ un /pers. B/.

Motīvu daļa

[10] Uzklausījusi administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība nav pamatota, pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota, un pieteikums daļā ir noraidāms.

[11] Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai (šā sprieduma [5]-[5.7] punkts), to neatkārtojot.

[12] Papildus pirmās instances tiesas sprieduma motīviem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Papildus nodokļu aprēķins veidojies pamatā sakarā ar to, ka VID nav atzinis darījumu ar SIA „Ribera" par šķeldas piegādi pieteicējai.

Pirmās instances tiesa, analizējot pieteicējas iesniegtos dokumentus par darījumiem ar SIA „Ribera" un darījuma dalībnieku paskaidrojumus par darījumiem ar šķeldu, secināja, ka lietā esošās 2008.gada 7.janvāra un 2008.gada 4.februāra PPR neapliecina darījumu faktisko esamību, proti, ka prece – šķelda – nopirkta tieši no SIA „Ribera". Pirmās instances tiesa, izvērtējot pierādījumus lietā, pamatoti konstatējusi, ka preci (šķeldu) nav piegādājusi PPR norādītā ar PVN apliekama persona (SIA „Ribera"), līdz ar ko pieteicējai nav tiesību atskaitīt PVN priekšnodokli saskaņā ar SIA „Ribera" vārdā izsniegtajām 2008.gada 7.janvāra un 2008.gada 4.februāra PPR.

Pieteicēja norāda, ka tās darījumu ar SIA „Ribera" apliecina divas PPR un līgums.

Attiecībā par līgumu apgabaltiesa norāda, ka tas ir dokuments, kas tikai apliecina personu nodomu veikt darījumu, un pats par sevi līgums faktisko piegādes faktu neapliecina.

Apgabaltiesa konstatē, ka par iespējamo šķeldas piegādes darījumu no SIA „Ribera" lietā ir sekojoši pierādījumi – PPR, kuras ir parakstītas tādas personas vārdā, kura Latvijā neatradās un kura faktiski nevarēja preci Latvijā izsniegt.

Likuma „Par grāmatvedību" 2.panta otrā daļa (normas redakcijā, kas bija spēkā pieteicējas ar SIA „Ribera" deklarēto darījumu laikā) noteic, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, un likuma 7.pants noteic, ka grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu. Attaisnojuma dokumentam obligāti ir šādi rekvizīti (identifikācijas dati): dalībnieki (darījumā tieši iesaistītās personas) un par saimnieciskā darījuma veikšanu un attaisnojuma dokumentā sniegtās informācijas pareizību atbildīgo personu paraksti). Noteikumu Nr.1038 9.3.punkts paredz, ka pavadzīmē ietver ziņas par preču piegādātāju – nosaukumu, nodokļu maksātāja reģistrācijas kodu, ar pievienotās vērtības nodokli apliekamai personai – reģistrācijas numuru Valsts ieņēmumu dienesta ar PVN apliekamo personu reģistrā, un juridisko adresi; atbilstoši minēto noteikumu 9.13.punktam pavadzīmē norādāms par pavadzīmes noformēšanu un preču izsniegšanu atbildīgās personas vārds, uzvārds, paraksts un preču izsniegšanas datums.

Ievērojot to, ka SIA „Ribera" vārdā 2008.gada 7.janvārī u n 2008.gada 4.februārī izrakstītajās PPR ir norādītas acīmredzami nepatiesas ziņas, minētās PPR nav izmantojamas kā attaisnojuma dokumenti grāmatvedībā atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2.panta otrās daļās un 7.panta nosacījumiem, un attiecīgi nav izmantojami kā nodokļu rēķini, atbilstoši kuriem ir atskaitāms priekšnodoklis.

Apgabaltiesas tiesas sēdē liecinieks /pers. B/, kas bija SIA „Ribera" amatpersona līguma slēgšanas brīdī, apliecināja, ka viņš parakstīja 2007.gada 1.oktobra līgumu par šķeldas piegādi pieteicējai (*lietas 29.lapa*).

Apgabaltiesa konstatē, ka 2010.gada 14.maijā VID sniegtajā paskaidrojumā /pers. B/ norādīja, ka līgumu ar SIA „Ģiti Prim" (pieteicējas iepriekšējais nosaukums) bija slēdzis, bet laikā, kad viņš bija SIA „Ribera" valdes loceklis (līdz 2007.gada 22.jūnijam), nevarēja šķeldu piegādāt un darījums aizkavējās, un to droši vien veica /pers. M/, neko sīkāk par darījumu paskaidrot nevarēja; paskaidroja, ka SIA „Ribera" veica tikai starpniecības darījumus un tās rīcībā nekādu transportlīdzekļu nebija (*lietas 82.-83.lapa*).

Apgabaltiesas tiesas sēdē liecinieks /pers. B/ liecināja, ka bija SIA „Ribera" valdes loceklis un pārsvarā darbojās kā starpnieks un ka piegādāja šķeldu pieteicējai. Bija saticies ar pieteicējas pārstāvi /pers. A/, kas piedalās tiesas sēdē. Izlasīja internetā sludinājumu, ka Kuldīgā meklē šķeldu, sazvanījās ar pieteicēju. Satikās pieteicējas laukumā, ko pieteicēja īrē, kurā bija jāizkrauj krava. Par darījumu slēdzu līgumu. Piegādi parasti veica nedēļas laikā pēc vienošanās par darījumu. Nezina, kas par personu ir /pers. M/, kas norādīta pavadzīmēs, un kā viņa varēja izrakstīt liecinieka rēķinus. /pers. M/ neatceras, varbūt viņa bija prokūriste.Šķeldas vešanu organizēja pats, jo SIA „RIbera" nebija ne transports, ne strādnieki. Neatceras, kas par firmu veica piegādi. Parādīja mašīnām, kas veda kravu, laukumu, kurā jāizber krava, un tālāk nepiedalījās; neatceras precīzi par darījuma detaļām. Kad veda pēdējo mašīnu, tad pats parakstīja pavadzīmes. Iespējams, ka piegādes laikā SIA „Ribera" vairs nebija viņa rīcībā. Neatceras darījuma par šķeldas piegādi nobeigumu, atceras tikai darījuma pašu sākumu. Nepazīst /pers. M/ un VID nav sniedzis par /pers. M/ paskaidrojumus. Iespējams, ka tālāko darbību nodeva /pers. M/. Kad tiesa uzrādīja /pers. B/ viņa rakstveida paskaidrojumus (lietas 81.-83.lapa), norādīja, ka bija šos paskaidrojumus rakstījis. SIA „Ribera", iespējams, pārdeva Azerbaidžānas tautības cilvēkam ar nelatvisku uzvārdu.

Apgabaltiesa, izvērtējot liecinieka /pers. B/ liecības kopsakarā ar lietas materiāliem, atzīst, ka tās nav ticamas. Liecības ir pretrunīgas – liecinieks norāda, gan ka /pers. M/ nezin vispār (kaut viņa bija uzņēmuma valdes locekle uzreiz pēc /pers. B/ pilnvaru izbeigšanās šajā amatā, /pers. M/ bija vienīgā amatpersona SIA „Ribera" pēc 2007.gada 22.jūnija, un /pers. B/ šajā laikā bija uzņēmuma prokūrists), gan, ka, iespējams, viņa veica tālāko darbību ar darījumu. Pieteicējs norāda, ka slēdzot darījumu, ir saticies tieši ar /pers. A/, bet lietas materiālos eso;šais līgums, kuru no SIA „Ribera" puses parakstīja /pers. B/, no SIA „Ģiti Prim" puses ir parakstīts /pers. F/ vārdā (lietas 29.lapa).

Līdz ar to liecinieks /pers. B/ melo par faktu, ka ir saticies tieši ar /pers. A/ un ir slēdzis līgumu.

Liecinieks /pers. B/ liecināja, ka, kad bija atvesta pēdējā mašīna, tad parakstīja pavadzīmes. ievērojot to, ka lietā SIA „Ribera" vārdā izrakstītās pavadzīmes nav parakstītas /pers. B/ vārdā, liecinieks melo arī šajā jautājumā.

Liecinieks sniedz pretrunīgus paskaidrojumus par iespējamo darījumu vispār, sākotnēji norādot, ka ir piegādājis šķeldu pieteicējai, vēlāk norādot, ka piedalījies tikai darījuma sākumā, slēdzot līgumu, un turpmāko darījumu, iespējams, nodeva veikt /pers. M/, kuru vispār šobrīd neatceras.

Apgabaltiesa konstatē, ka liecinieka liecības ir pretrunīgas un nesatur patiesas ziņas, tādēļ netic liecinieka sākotnējam apgalvojumam, ka šķeļu pieteicējai viņš ir piegādājis, vēl jo vairāk, ka vēlāk tiesas sēdē liecinieks norādīja, ka, iespējams, to nedarīja.

Liecinieks nav sniedzis nekādas objektīvās ziņas par iespējams notikušo darījumu. Apgabaltiesa, ievērojot to, ka liecinieks nespēj atcerēties neko par šķeldas transportēšanas faktu – kāda tieši firma transportēja, it kā liecinieka organizēta, apšauba to, ka liecinieks precīzi var atcerēties darījuma par šķeldas piegādi detaļas (ka darījums notika, ka šķeldu veda laukumā), kas notika tajā pašā laikā, kad bija veikta šķeldas transportēšana. Turklāt, divus gadus pēc iespējama darījuma ar šķeldas piegādi /pers. B/ neko nevarēja paskaidrot par darījuma detaļām (2010.gada 14.maijā), bet 2014.gada 30.jūnijā pēkšņi detaļas, kuras pat pirms 4 gadiem nezināja, ir atcerējis.

Ievērojot liecinieka /pers. B/ pretrunīgas un acīmredzami melīgas liecības, apgabaltiesa nepiešķir tām ticamību.

Apgabaltiesas ieskatā lielāka ticamība ir piešķirama /pers. B/ sākotnēji VID sniegtajam paskaidrojumam, kurā viņš norādīja, ka

šķeldas piegādi pieteicējai nebija veicis, bija parakstījis tikai līgumu.

Ievērojot minēto, lietā ne ar kādiem pierādījumiem neapstiprinās šķeldas piegādes fakts pieteicējai no SIA „Ribera" puses.

Arī pati pieteicēja lietā ir sniegusi pretrunīgos paskaidrojumus par šo iespējamo
piegādi – SIA „Energoparks" pilnvarotā persona /pers. D/ paskaidrojis, ka SIA „Ribera" pārstāve /pers. M/ sameklāja SIA „Energoparks" pārstāvi telefoniski, un piedāvāja pārdot kurināmo šķeldu, kas jau atradās bijušās dzelzsbetona rūpnīcas teritorijā; SIA „Energoparks" šķeldu no SIA „Ribera" nopirka kaudzē (t.i., /adrese A/) (*lietas 80.lapa*).

Pieteicējas pārstāvis /pers. A/ apgabaltiesas tiesas sēdē paskaidroja, ka šķeldas piegādi veica pārdevējs ar savu autotransportu. Šoferu vārdus nezin, automašīnu numurus nezina, kāda firma veica transportēšanu, nezina. Šoferi ar vairākiem reisiem atveda šķeldu, kuru bēra kaudzē, un vēlāk iedeva PPR parakstīt. Vienojās par darījumu ar vīrieti, ne ar kādu sievieti nav runājis.

Administratīvās rajona tiesas tiesas sēdē /pers. A/ skaidroja, ka šķeldu veda ar mašīnām, un viņš mērījis šķeldas daudzumu, kubikmetrus mērot pēc automašīnas tilpuma, automašīnu izmērīja, un zināja, cik tur ir iebērts; pierakstīja mašīnas un piekabes numuru; vadītājs zvanīja, kad tuvojās, un viņš apskatījās, cik liela piekabe; vadītājs aizbrauc, izber un brauc prom, un veidojas kaudze. Laukums ir liels, tur ved arī citas mašīnas; galvenais, lai saved to daudzumu, ko pērk (*2012.gada 13.aprīļa tiesas sēdes protokols, lietas 112.lapa*). Savukārt apgabaltiesas tiesas sēde /pers. A/ skaidrojis, ka visu šķeldu saveda kaudzē, un viņš to mērījis tikai kaudzē, kad tā jau bija nostāvējusies un varēja noteikt tās daudzumu, neuztraucoties par lieliem zudumiem.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa konstatē, ka abi darījuma partneri – gan SIA „Ribera", kura nevar sniegt nekādu informāciju par darījumu, kuru it kā nodrošināja /pers. M/, kura Latvija vispār neatradās un preci izsniegt nevarēja, gan SIA „Energoiparks", kura nesniedz nekādu precīzu, objektīvu informāciju par faktisko darījuma norisi (kas transportēja, kas preci no SIA „Ribera"puses izsniedza, ar kādiem transportlīdzekļiem, kad tieši kravas tika vestas, no kurienes kravas atvestas vai tiešam jau bija atradušās teritorijā), nav piestādījuši nekādus ticamus un pieļaujamus pierādījumus par faktu, ka šķeldas piegādes no SIA „Ribera" pieteicējai 2008.gada 7.janvārī un 4.februārī ir notikušas.

Tādējādi fakts, ka šķelda, kas it kā piegādāta no SIA „Ribera" puses ir bijusi, nav pierādīts. Šķelda ir prece, kuru nav iespējams identificēts; šķeldas kā preces apritei ir grūti izsekot un noteikt, kāda tieši šķelda tiek atvesta ar konkrēto kravu. Pieteicējas pārstāvji skaidroja, ka to bēra kaudzē, un pēc tam tāpat no kaudzes ņēma un pārdeva tālāk. Tieši kura šķeldas daļa ir no kuras piegādes, pateikt nevar. Teritorijā visu laiku ir šķeldas kaudze, kurai jauniegādāto šķeldu pieber klāt.

Par šķeldas izcelsmi no SIA „Riberas" puses lietā nav nekādu pierādījumu – kur tā tikusi iegādāta, kas veica tās piegādi, ar kādu autotransportu, kāda uzņēmuma darbinieki.

Faktiski par it kā notikušo šķeldas pirkšanas darījumu apliecina tikai PPR, kuras nav atzīstamas par grāmatvedībā izmantojamiem darījumu attaisnojošiem dokumentiem un par nodokļu rēķiniem, jo PPR satur nepatiesu informāciju. Nekādi citi pierādījumi lietā neapstiprina nedz vispār šķeldas piegādes faktu kā tādu strīdus datumos, nedz arī to, ka šķelda bijusi piegādāta tieši no SIA „Ribera" puses.

Tādējādi lietā nav neviena pierādījuma par piegādes reālās esības faktu – kā kādas identificējamas personas ar kādiem identificējamiem transportlīdzekļiem šķeldas piegādes 2008.gada 7.janvārī un 2008.gada 4.februārī būtu veikušas.

Nav arī pierādījumu par to, ka šāda veida šķelda pieteicējas rīcībā bijusi, jo pati pieteicēja paskaidro, ka šķelda stāv kaudzē teritorijā, kur regulāri pieved jauno šķeldu un ved daļu prom pircējiem.

Ievērojot minētos apstākļus, apgabaltiesa secina, ka lietā nav pierādīts šķeldas piegādes fakts no SIA „Ribera" pieteicējai 2008.gada 7.janvārī un 2008.gada 4.februārī.

Apgabaltiesas ieskatā, ievērojot lietas apstākļus, pieteicējai bija jāzina tas, ka tai nepiegādā šķeldu SIA „Ribera", kas atbilstoši faktiskajiem lietas apstākļiem un par piegādēm sastādītajiem dokumentiem, faktiski nebija iespējams, jo šķelda nebija nedz izsniegta piegādei, nedz pārvadāta, un amatpersona, kas bija tiesīga pārstāvēt SIA „Ribera" PPR nav parakstījusi. Pieteicēja nemaz nepārbaudīja to, vai SIA „Ribera" tiek pienācīgi pārstāvēta, t.i., saņemot nodokļu rēķinu tā nepārliecinājās, ka PVN nodokļu rēķinu izsniedz konkrēta ar PVN apliekama persona – SIA „Ribera", kas darbojas, t.sk., slēdz darījumus un paraksta dokumentus ar konkrētu fizisko personu – amatpersonu starpniecību.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa konstatē, ka pieticējas darījums ar konkrētu ar PVN apliekamu personu – SIA „Ribera" – nav noticis, un nav pierādījumu arī tam, ka ir bijusi pati šķelda strīdus daudzumā.

Arī gadījumā, ja šķelda, kuru nav iespējams identificēt un izsekot tās apritei, pieteicēja bija saņēmusi no kādas citas personas, nevis no SIA „Ribera", kura acīmredzami minēto darījumu nav īstenojusi, pieteicējai, saņemot šķeldu no citas personas, bija jāzina, ka tā nav tiesīga izmantot PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības par šiem darījumiem, atsaucoties it kā uz SIA „Ribera" vārdā veiktajiem darījumiem.

Pieteicējai, nesaņemot šķeldu no SIA „Ribera" (pat gadījumā, ja šķelda strīdus daudzumā faktiski bija saņemta no trešās personas) bija jāzina, ka tai nav tiesību PVN nodokļu deklarācijās iekļaut PVN summas par darījumiem, kas uzrādīti kā SIA „Ribera" veiktie. Pieteicējas darbības ir kvalificējamas kā apzinātās, tādējādi konstatējama pieteicējas ļaunprātība, nolūkā nepamatoti izmantot PVN priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības.

Dokumenti saistībā ar SIA „Ribera" piegādi sastādīti par neesošu piegādi no konkrētā piegādātāja.

Šādos apstākļos apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējai ne tikai vajadzēja zināt, bet tā zināja, ka tā iesaistās PVN izkrāpšanā, tādējādi pieteicējai nav tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu saistībā ar PVN summām no deklarētajiem darījumiem ar SIA „Ribera".

Ņemot vērā minēto, VID pamatoti pieteicējai samazināja no budžeta atmaksājamo PVN un saistībā ar to aprēķināja soda naudu.

[13] Attiecībā par pieteicējas biroja remontam izmantotajiem materiāliem (flīzes un logu stikla paketes, kā arī durvju bloki), apgabaltiesa konstatē, ka tieši šai telpai – verandas apdarei – pieteicēja bija izmantojusi apdares dēļus, kurus VID atzina kā saimnieciskajā darbībā izmantotus; turklāt VID atzina pār izmantotiem saimnieciskajā darbība pieteicējas izdevumus par biroja iekārtas un biroja aizkariem, kas tiek izmantoti tajā paša objektā – pieteicējas juridiskajā adresē/Nosaukums/, biroja telpās. Tādējādi secināms, ka VID, neskatoties uz to, ka telpas nav norobežotas no dzīvojamām telpām (bet ir atsevišķa ieeja), atzina, ka šis telpas tiek izmantotas pieteicējas saimnieciskajā darbībā, kurai nav citas biroja telpas. Tiesas sēdē lieciniece /pers. E/ liecināja, ka šajās telpas SIA „Energoparks" amatpersona /pers. A/ strādā, pieņem klientus, strādā ar dokumentiem un šis telpas netiek izmantotas kā viņu dzīvojamās telpas. Apgabaltiesa nav pamata apšaubīt pieteicējas pārstāvja un liecinieces liecības, ņemot vērā, ka pieteicējai nav citas struktūrvienības, kas būtu reģistrēta kā ofiss vai birojs, bet tās juridiskā adrese ir tieši minētajā objektā – /Nosaukums/ /adrese/. Ievērojot minēto, apgabaltiesa secina, ka biroja telpu atsevišķajai ieejai (verandas jeb koridora) remontam izmantotās preces ir saistītas ar pieteicējas saimniecisko darbību, tādējādi pirmās instances tiesa pamatoti Lēmumu šajā daļā (par logu un durvju blokiem un flīzēm) ir atcēlusi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126., 245., 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Daļēji apmierinātsabiedrības ar ierobežotu atbildību „Energoparks" pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 24.augusta lēmumu Nr.22.4.1/43659 daļā par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Energoparks" samazināto no budžeta atmaksājamo nodokļa summu 175,88 *euro* (123,61 lata) apmērā un par aprēķināto soda naudu no samazinātās budžeta atmaksājamās nodokļu summas 52,76 *euro* (37,08 latu) apmērā ar tā pieņemšanas dienu.

Pieteikumu pārējā daļā noraidīt.

Piespriestno Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Energoparks" tās samaksāto valsts nodevu 42,69 *euro* apmērā.

Spriedumu viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente K.Krastiņa

Tiesneses I.Kaļiņina

L.Vīnkalna